



เอกสารประกอบการบรรยาย

หลักการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

หลักสูตร

“ โครงการบูรณาการความรู้ 3 กรมภาษี
กระทรวงการคลัง ”

วันที่ 5 มีนาคม 2556

โดย ... สมณีย์ มงคลโกชน์
รองอธิบดี
5 มีนาคม 2556

คำนำ

เอกสารชุด “ **หลักการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต** ” นี้ เป็นการนำบทกฎหมายในมาตราที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่สำคัญ ๆ ๆ มาสรุปเพื่อให้พวกเราเข้าใจได้ง่าย ๆ ๆ ขึ้น ตั้งแต่เรื่องว่าใครเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา ๓) ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีศุลกากร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเสียภาษีสรรพสามิต ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา ๑๐) สรุปกำหนดเวลาชำระภาษี และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ขยายกำหนดเวลาการชำระภาษีสรรพสามิต (มาตรา ๔๘) ฯลฯ สินค้าที่ต้องเสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี (มาตรา ๕๙) ฐานภาษีสรรพสามิต (มาตรา ๘) และวิธีการคำนวณภาษีตามมูลค่าว่าเมื่อใดต้องใช้สูตรหรือไม่ใช้สูตร สรุปประเภทสินค้าที่สามารถขอใช้สิทธิลดหย่อนภาษีวัตถุดิบสรรพสามิต (มาตรา ๑๐๑) ตลอดจนเรื่องของเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เป็นต้น

เนื้อหาที่สำคัญ ๆ ๆ ดังที่กล่าวจากเอกสารชุดนี้ ท่านสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และสามารถใช้ทบทวนความรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่การจัดเก็บภาษี การตรวจสอบภาษี ตลอดจนการปราบปราม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ขอให้ติดตามความเคลื่อนไหวว่า หากมีการแก้ไขกฎ ระเบียบต่างๆ ก็ขอให้นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเอกสารชุดนี้ให้เป็นปัจจุบัน ตามกฎ ระเบียบ ที่แก้ไขใหม่อย่างต่อเนื่องต่อไป

สมณีย์ มงคลโกชน์

รองอธิบดี

๕ มีนาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
▪ หลักการจัดเก็บภาษี กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	1
▪ รายการประเภทสินค้าและบริการตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตรา ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527.....	2
▪ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา 7).....	4
▪ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา 10) และกำหนดเวลาการยื่น แบบรายการภาษีและชำระภาษี (มาตรา 48).....	5
▪ การขยายเวลาการชำระภาษี (มาตรา 14).....	11
▪ สินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัด จากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน (มาตรา 52).....	14
▪ หลักประกัน หลักเกณฑ์และวงเงินประกันค่าภาษี.....	15
▪ สินค้าที่เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี (มาตรา 59).....	17
▪ การคำนวณภาษีสรรพสามิต.....	18
▪ ฐานภาษีกรณีการคำนวณภาษีตามมูลค่า (มาตรา 8).....	19
▪ การคำนวณภาษีตามมูลค่า.....	23
▪ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 17) การปิดเศษของบาท และเศษของหนึ่งสตางค์.....	25
▪ การลดหย่อนภาษี (มาตรา 101).....	26
▪ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม (มาตรา 136 มาตรา 137 และมาตรา 138).....	27





หลักการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 ⇒ บริหารการจัดเก็บภาษี สินค้าสุรา
2. พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ. 2509 ⇒ บริหารการจัดเก็บภาษี สินค้ายาสูบ
3. พ.ร.บ.ไฟ พ.ศ. 2486 ⇒ บริหารการจัดเก็บภาษี สินค้าไฟ
4. พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ⇒ ใช้บริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตสินค้า
 ที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527
5. พ.ร.บ.พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ⇒ กำหนดประเภทสินค้าและอัตราภาษี
6. พ.ร.บ.จัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. 2527 ⇒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสุราต้องเสียภาษี
 สุราเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของภาษีสุราเพื่อกระทรวงมหาดไทย
7. พ.ร.บ.จัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ⇒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่า
 ด้วยภาษีสรรพสามิต เสียภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่
 เกินร้อยละสิบของภาษีเพื่อกระทรวงมหาดไทย (เศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง)

รายการประเภทสินค้าและบริการ
ตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

ตอนที่ 1 น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน

- ◆ น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันชนิดต่างๆ
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 2 เครื่องดื่ม

- ◆ เครื่องดื่มประเภทต่างๆ
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 3 เครื่องไฟฟ้า

- ◆ เครื่องปรับอากาศ
- ◆ โคมไฟฟ้าและโคมระย้า
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 4 แก้วและเครื่องแก้ว

- ◆ แก้วเลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่นๆ
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 5 รถยนต์

- ◆ รถยนต์นั่ง
 - 1) รถยนต์นั่ง
 - 2) รถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก (Pick-up Passenger Vehicle : PPV)
 - 3) รถยนต์นั่งที่มีกระบะ (DOUBLE CAP)
 - 4) รถยนต์นั่ง ซึ่งมีคุณลักษณะตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด ที่ผลิตจากรถยนต์กระบะหรือแชสซีส์ และกระจกบังลมหน้า (Chassis With Windshield) ของรถยนต์กระบะ หรือดัดแปลงมาจากรถยนต์กระบะ
- ◆ รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน
 - 1) รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ที่ใช้เป็นรถพยาบาลของส่วนราชการ โรงพยาบาล หรือองค์การสาธารณกุศล ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด
 - 2) รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ประเภทประหยัดพลังงาน
 - 3) รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทน ที่มีความจุกระบอกสูงไม่เกิน 3,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร
 - 4) รถยนต์นั่งสามล้อ และรถยนต์นั่งที่ผลิตขึ้นโดยใช้เครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์ ขนาดไม่เกิน 250 ลูกบาศก์เซนติเมตร

- ◆ รถยนต์กระบะที่ออกแบบสำหรับให้ม้าน้ำหนักบรรทุกน้ำหนักบรรทุกทุกไม่เกิน 4,000 กิโลกรัม
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 6 เรือ

- ◆ เรือยอชต์ แลยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญ (ยกเว้นภาษี)
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 7 ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง

- ◆ น้ำหอม หัวน้ำหอม และน้ำมันหอม
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 8 สินค้าอื่นๆ นอกจากตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 7 ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

- 1) พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่นๆ
- 2) รถจักรยานยนต์
- 3) หินอ่อนและหินแกรนิต (ยกเว้นภาษี)
- 4) แบตเตอรี่
- 5) สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน ประเภทอนุพันธ์ฮาโลเจนเต็ดของไฮโดรคาร์บอน (CFG)

ตอนที่ 9 กิจกรรมบันเทิงหรือหย่อนใจ

- ◆ ไนต์คลับ และดิสโก้เทค
- ◆ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 10 กิจกรรมเสี่ยงโชค

- ◆ สนามแข่งม้า
- ◆ การออกสลากกินแบ่งรัฐบาล (ยกเว้นภาษี)
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 11 กิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

- ◆ สนามกอล์ฟ
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 12 กิจกรรมที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ

- ◆ กิจกรรมโทรคมนาคม (ยกเว้นภาษี)
- ◆ อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ 13 บริการอื่นๆ นอกจากตอนที่ 9 ถึงตอนที่ 12 ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา 7)

1. ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
2. ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
3. ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า
4. ผู้อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด
 - ◆ ผู้ดัดแปลงรถยนต์ (ม.144 เบญจ)
 - ◆ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน (ม.42)
 - ◆ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการอันตั้งขึ้นใหม่ โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมเดิม (ม.57)
 - ◆ ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตาม ม.102 (3) สำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี (ม.12 วรรค 2)
 - ◆ ผู้ได้รับสิทธิยกเว้น หรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้านำเข้า (ม.11 วรรค 2) , (3))
 - ◆ ผู้โอน และผู้รับโอนสินค้า ที่ได้รับเอกสิทธิ์ตาม ม.102 (3) ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี (ม.12 วรรค 1))
 - ◆ ผู้โอน และผู้รับโอนสินค้านำเข้าที่ได้รับยกเว้น หรือลดอัตราภาษี (ม.11 วรรค 1))
 - ◆ ผู้จัดการมรดก หรือทายาท ผู้ได้รับมรดกสินค้านำเข้าที่ได้รับการยกเว้น หรือลดอัตราภาษี (ม.11 วรรค 4))
 - ◆ ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ (ม.56)
 - ◆ ผู้ชำระบัญชี และกรรมการผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการเป็นนิติบุคคล และเลิกกิจการ โดยมีการชำระบัญชี (ม.58)
 - ◆ ผู้กระทำความผิดตาม ม.161 ม.162 (ม.163)

ความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่ม (ม.78 , ม.78/1 ตามประมวลรัษฎากร)

1. กรณีการขายสินค้า

ความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่ม เกิดเมื่อ

- มีการส่งมอบสินค้า

เว้นแต่ ⇨ กรณีที่ได้มีการกระทำต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนการส่งมอบสินค้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้นๆ ด้วย ได้แก่

- มีการโอนกรรมสิทธิ์สินค้า หรือ
 - ได้รับชำระราคาสินค้า หรือ
 - ได้ออกใบกำกับภาษี
- } ก่อนการส่งมอบสินค้า

2. กรณีการให้บริการ

ความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่ม เกิดเมื่อ

- ได้รับชำระราคาค่าบริการ

เว้นแต่ ⇨ กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ก็ให้ถือว่าความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้นๆ ด้วย ได้แก่

- มีการออกใบกำกับภาษี หรือ
 - ได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น
- } ก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ



หมายเหตุ เชิญดูรายละเอียดจากประมวลรัษฎากร

**ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต และกำหนดเวลา
การยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (เฉพาะที่สำคัญ)**

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี (ม.10)	กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ม.48)
<p>1. สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ม.10</p> <p><i>ก. สินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม <p>เว้นแต่ เป็นการนำไปเก็บไว้ใน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คลังสินค้าทัณฑ์บน - คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร - เขตปลอดอากร - เขตอุตสาหกรรมส่งออก <p>และถ้า นำสินค้านี้ดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดเกิดขึ้น <p>หมายเหตุ อาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ โดยมีหลักประกันได้ ตาม มาตรา 52 หรือ ได้รับสิทธิขยายเวลาชำระภาษี ตาม มาตรา 14</p>

<p>ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี (ม.10)</p>	<p>กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ม.48)</p>
<p><u>ข. สินค้าอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือ เขตอุตสาหกรรมส่งออก</u></p> <p>- ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดในเวลา นำสินค้าออกจากสถานที่ดังกล่าว</p> <p>เว้นแต่ นำกลับคืนไปไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือ ไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือ เขตอุตสาหกรรมส่งออก อีกแห่งหนึ่ง</p> <p>และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในสถานที่ดังกล่าวข้างต้นแล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากสถานที่ดังกล่าว</p> <p>กรณีความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนการนำ สินค้าออก</p> <p>- ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>- ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดเกิดขึ้น</p> <p>หมายเหตุ อาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ โดยมีหลักประกันได้ ตาม มาตรา 52</p> <p>หรือ ได้รับสิทธิขยายเวลาชำระภาษีตามมาตรา 14</p> <p>- ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดเกิดขึ้น หรือ ก่อนนำสินค้าออกแล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน</p> <p>หมายเหตุ อาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือ คลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกันได้ ตาม มาตรา 52</p> <p>หรือ ได้รับสิทธิขยายเวลาชำระภาษี ตามมาตรา 14</p>

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี (ม.10)	กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ม.48)
<p>นอกจากนี้ ตามมาตรา 13 ได้กำหนดหลักความรับผิดชอบไว้ดังนี้</p> <p>มาตรา 13 “ในกรณีเป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าตามมาตรา 19 (6) ให้ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ ในกรณีที่มีการปฏิบัติฝ่าฝืน มาตรา 19 (6) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา 10”</p> <p>มาตรา 19 (6) “เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้าหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด แต่ระยะเวลาทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าในขั้นตอนการจำหน่ายต้องกำหนดไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีมีเหตุจำเป็นอธิบดีจะขยายเวลาให้ก็ได้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน หกสิบวัน”</p>	

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี (ม.10)	กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ม.48)
<p data-bbox="199 347 507 432">2. กรณีบริการ ม.10</p> <p data-bbox="231 481 813 936"> ก. ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ ข. กรณีความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่า ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น พร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม </p> <p data-bbox="199 974 603 1059">3. กรณีสินค้านำเข้า ม.10</p> <p data-bbox="231 1070 813 1765"> - ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร เว้นแต่ กรณีสินค้าเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร เขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นในเวลานำสินค้าออกจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นแล้วแต่กรณี และถ้า ผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้าไปใช้ภายในสถานที่ดังกล่าวก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วแต่กรณี </p>	<p data-bbox="885 481 1428 817"> - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในการเสียภาษีเกิดขึ้น - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิด </p> <p data-bbox="885 1070 1428 1232"> - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบรายการภาษีให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร </p>

หมายเหตุ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี อันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตามข้อ 1 , 2 และ 3 ข้างต้น ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบ หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายใน 30 วัน นับแต่ วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี (ม.48 ว 2)

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี (ม.10)	กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ม.48)
<p data-bbox="199 347 673 432">4. ดัดแปลง ม.144 จัตวา (1)</p> <ul data-bbox="252 477 746 584" style="list-style-type: none"> - ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง <p data-bbox="199 779 762 1003">5. กรณีนำรถยนต์ไปแสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ม.144 จัตวา (2)</p> <ul data-bbox="252 1070 786 1234" style="list-style-type: none"> - ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 	<ul data-bbox="895 477 1430 819" style="list-style-type: none"> - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่การดัดแปลงสิ้นสุดลง ตาม ม.144 ฉ (3) และ ประกาศ กรมฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษี ลงวันที่ 1 มกราคม 2535 <ul data-bbox="895 1070 1430 1290" style="list-style-type: none"> - ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดเกิดขึ้นตาม ม.144 ฉ (4) และประกาศกรมฯ *

หมายเหตุ * ประกาศกรมฯ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่นำไปแสดง หรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ลงวันที่ 1 มกราคม 2535

6. กรณีอื่น

นอกจากกรณี 1-5 แล้ว ยังมีการผู้หน้าที่เสียภาษีประเภทอื่น ตามมาตรา 11 12 42 56 57 และ 58 * ที่กฎหมายได้กำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี และชำระภาษีไว้ตามมาตรา 48 (4) กล่าวคือ ให้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีที่เกิดขึ้น

* ผู้ยื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ตามรายละเอียดข้อ 4 ในเอกสาร หน้า 3 ของชุดนี้

การขยายเวลาการชำระภาษี



การขยายเวลาการชำระภาษี คือ อะไร ?

การขยายเวลาการชำระภาษี ก็คือ การที่ พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ตาม
 มาตรา 14 ได้บัญญัติเวลาชำระภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในกรณีสินค้าผลิตในราชอาณาจักร
 โดยขยายเวลาชำระภาษีจากที่ได้กำหนดไว้ตาม มาตรา 48 ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว
 ทั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้



การขยายเวลาการชำระภาษี ตามมาตรา 14

ตามมาตรา 14 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ขยายกำหนดเวลาการชำระภาษีสรรพสามิต ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2534 ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 25 กันยายน 2539 และฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 ได้กำหนดรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. กรณีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน

ขยายเวลาให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีพร้อมชำระภาษี ภายใน 10 วันนับแต่วันที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน ในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) กรณีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นในเวลานำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน
- 2) กรณีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นพร้อมความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. กรณีความรับผิดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ขยายเวลาให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี ภายใน วันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน ได้แก่สินค้า

- 1) เครื่องไฟฟ้า
- 2) แก้วและเครื่องแก้ว
- 3) รถยนต์
- 4) เรือ
- 5) ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง

- 6) พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่นๆ
- 7) รถจักรยานยนต์
- 8) หินอ่อน และหินแกรนิต
- 9) แบทเตอรี

3. กรณีนำสินค้าออกและไปแสดงเพื่อขาย ณ สถานที่อธิบัตินุญาตเป็นการชั่วคราว

ขยายเวลาให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี ภายใน

วันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่จำหน่ายสินค้านั้น ได้แก่ สินค้า

- 1) เครื่องไฟฟ้า
- 2) แก้วและเครื่องแก้ว
- 3) เรือ
- 4) ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง
- 5) พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่นๆ
- 6) รถจักรยานยนต์
- 7) หินอ่อน และหินแกรนิต
- 8) แบทเตอรี

**สินค้าที่ผู้ประกอบการอาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15
ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม
หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน (มาตรา 52)**

ตามมาตรา 52 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดสินค้าที่ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมอาจขอชำระภาษี ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจาก
โรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2547
ได้กำหนดรายละเอียดพอสรุปได้ ดังนี้

ให้สินค้าดังต่อไปนี้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอาจขอชำระภาษีภายในวันที่ 15
ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน **
ได้แก่

1. เครื่องดื่มที่ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องขยายเครื่องดื่ม
2. เครื่องไฟฟ้า นอกจากเครื่องปรับอากาศ
3. แก้วและเครื่องแก้ว
4. รถยนต์
5. เรือ
6. ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง
7. พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่นๆ
8. รถจักรยานยนต์
9. หินอ่อนและหินแกรนิต
10. แบตเตอรี่

หลักประกัน **  รายละเอียดในหน้าถัดไป

... หลักประกัน ...

หลักเกณฑ์และวงเงินประกันค่าภาษี

ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำ
สินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน
2547 และหนังสือที่ กค.0713/ว472 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดวงเงินประกันค่าภาษี ลงวันที่ 30
ธันวาคม 2541

สรุปรายละเอียด เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ดังนี้

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายใดประสงค์จะยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี
ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมี
หลักประกันให้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ยื่นคำขอตามแบบ ภาษ.01-15 ต่ออธิบดี
2. วางหลักประกันเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรขององค์การรัฐบาล หนังสือ
ค้ำประกันของธนาคาร โฉนดที่ดิน หรือวางหลักทรัพย์ หรือหลักประกันอื่นที่อธิบดี
เห็นชอบ เป็นประกันค่าภาษีสำหรับสินค้าที่จะนำออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือ
คลังสินค้าทัณฑ์บนล่วงหน้า 1 เดือน
3. การกำหนดวงเงินประกันค่าภาษี ให้คิดเฉลี่ยจากยอดค่าภาษีในระยะเวลา 6 เดือนที่ล่วง
มาแล้ว ในกรณีที่ไม่เคยนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
กำหนดวงเงินประกันค่าภาษีได้ตามความเหมาะสม และเมื่อครบ 6 เดือน ให้ใช้
หลักเกณฑ์ดังกล่าว
4. กำหนดระยะเวลาประกันค่าภาษีมีเวลา 1 ปี นับแต่วันอนุมัติ
5. อธิบดีมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงวงเงินประกันค่าภาษีได้ตามที่เห็นสมควร

6. ผู้มีอำนาจอนุมัติตามคำขอ คือ ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี 1 และ 2 (กรณีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการตั้งอยู่ต่างพื้นที่ที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตภาค สำหรับสินค้าและบริการที่อยู่ในหน้าที่ความดูแลรับผิดชอบ) และผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค (เฉพาะภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ)
7. กรมสรรพสามิตได้กำหนดวงเงินประกันค่าภาษีสำหรับสินค้าบางประเภทไว้ตามหนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0713/ว472 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2541 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดวงเงินประกันค่าภาษี ดังนี้

สินค้า	วงเงินประกันค่าภาษีจำนวนร้อยละ 10 ของยอดค่าภาษีเฉลี่ย ในระยะ 6 เดือนที่ล่วงมาแล้ว ไม่เกิน
1) เครื่องขยายเครื่องตีพิมพ์	300,000 บาท
2) เครื่องไฟฟ้า (เครื่องปรับอากาศ, โคมไฟฟ้า, โคมระย้า)	100,000 บาท
3) แก้วและเครื่องแก้ว	10,000 บาท
4) รถยนต์	1,000,000 บาท
5) เรือ	200,000 บาท
6) ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง	10,000 บาท
7) รถจักรยานยนต์ (ชนิดเครื่องยนต์ 2 จังหวะ และ 4 จังหวะ)	200,000 บาท
8) พรมและสิ่งทอปูพื้นทำด้วยขนสัตว์	10,000 บาท
9) แบตเตอรี่	10,000 บาท

สินค้าที่เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี (มาตรา 59)

ตามมาตรา 59 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดประเภทสินค้าที่เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2547 กำหนดรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดประเภทสินค้าที่เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2534
2. ให้สินค้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ดังต่อไปนี้ เป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

- 1) เครื่องดื่ม ยกเว้นเครื่องดื่มที่ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องขยายเครื่องดื่ม
- 2) เครื่องปรับอากาศ



การคำนวณภาษีสรรพสามิต (มาตรา8, มาตรา9)

1. กรณีอัตราภาษีตามปริมาณ

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \text{ปริมาณสินค้า} \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต}$$

2. กรณีอัตราภาษีตามมูลค่า

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \text{มูลค่า} \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต}$$

3. หากระบุอัตราภาษีทั้งตามปริมาณและตามมูลค่า

ให้คำนวณค่าภาษีสรรพสามิตจากทั้ง 2 อัตราก่อน และให้ใช้อัตราที่คิดเป็นเงินสูงกว่า

(ม.4 พ.ร.บ.พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527)



ฐานภาษีกรณีอัตราภาษีตามมูลค่า มาตรา 8

เนื่องจาก ภาษีสรรพสามิต = มูลค่า × อัตราภาษีสรรพสามิต
 ดังนั้น ความหมาย มูลค่า ในกรณีต่างๆตามกฎหมายจึงมีค่าสรุปได้ ดังนี้

1. กรณีสินค้าผลิตในราชอาณาจักร ม.8 (1)

การเสียภาษีตามมูลค่า ให้ถือมูลค่าตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมโดย รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

$$\therefore \text{มูลค่า} = \text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} + \text{ภาษีสรรพสามิต} + \text{ภาษีเพิ่มเติมทดไทย}$$

ดังนั้น ภาษีสรรพสามิต = (ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม + ภาษีสรรพสามิต + ภาษีเพิ่มเติมทดไทย) × อัตราภาษีสรรพสามิต

หากยังไม่ทราบค่าภาษีสรรพสามิต แล้วจะคำนวณค่าภาษีได้อย่างไร ?

ดังนั้น จึงแก้สมการเพื่อคำนวณค่าภาษีสรรพสามิต ดังนี้

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = (\text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} + \text{ภาษีสรรพสามิต} + \text{ภาษีเพิ่มเติมทดไทย}) \times \text{อัตราภาษี}$$

$$\begin{array}{ccccccc} \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ T & = & (& A & + & T & + 10\%T) \times R \end{array}$$

$$= (A + T + 0.1T) \times R$$

$$= (A + 1.1T) R = AR + 1.1 TR$$

$$T - 1.1 TR = AR$$

$$T(1 - 1.1R) = AR$$

$$T = \frac{AR}{1 - 1.1R}$$

ดังนั้น แทนค่า

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \frac{\text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} \times \text{อัตราภาษี}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษี})}$$

จึงได้สูตรการคำนวณภาษีสำหรับกรณีที่ยังไม่ทราบมูลค่า โดยทราบแต่ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

(ต้นทุน + กำไร) ที่ยังไม่รวมภาระภาษี ดังนี้

สูตร

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \frac{\text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} \times \text{อัตราภาษี}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษี})}$$

2. กรณีบริการ ม.8 (2)

มูลค่า = รายรับของสถานบริการโดยรวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

มูลค่า = รายรับของสถานบริการ + ภาษีสรรพสามิต + ภาษีเพื่อมหาดไทย

ดังนั้น ภาษีสรรพสามิต = (รายรับของสถานบริการ + ภาษีสรรพสามิต + ภาษีเพื่อมหาดไทย) × อัตราภาษี

$$\text{หรือสูตร} \quad \text{ภาษีสรรพสามิต} = \frac{\text{รายรับของสถานบริการ} \times \text{อัตราภาษี}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษี})}$$

โดยรายรับของสถานบริการ ได้แก่

2.1 กรณีรายรับของสนามม้า คือ

- ค่าผ่านประตู
- รายรับที่หักไว้จากผู้เล่นการพนันแข่งม้า

2.2 กรณีรายรับของสนามกอล์ฟ คือ

- ค่าสมาชิก
- ค่าใช้บริการสนามกอล์ฟ

ทั้งนี้ ตามหนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0713/ว 560 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2540 ได้ชักข้อความเข้าใจเกี่ยวกับค่าสมาชิก และค่าใช้บริการสนามกอล์ฟไว้ ดังนี้

1) ค่าสมาชิก ได้แก่

- 1.1 รายรับจากค่าสมาชิก รวมถึงค่าสมัครสมาชิกด้วย
- 1.2 รายรับจากค่าสมาชิกที่ผ่อนชำระเป็นงวดๆ ที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2540 เป็นต้นไป
- 1.3 รายรับจากค่าธรรมเนียมการโอนค่าสมาชิก เฉพาะส่วนที่เป็นรายได้ของสนามกอล์ฟ
- 1.4 รายรับอื่นใดที่เรียกเก็บจากสมาชิก เช่น ค่าบำรุงสนามที่เก็บเป็นรายปีหรือรายเดือน เป็นต้น

2) ค่าใช้จ่ายบริการสนามกอล์ฟ ได้แก่

2.1 ค่า Green fee

2.2 ในกรณีที่ค่า Green fee รวมอยู่ในค่าบริการท่องเที่ยวแบบเหมาจ่าย (Package tour) ให้คิดค่า Green fee ตามที่ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ ได้รับจริงแต่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของค่า Green fee ปกติของสนามกอล์ฟนั้น

2.3 การบริการท่องเที่ยวแบบเหมา (Package Tour) ซึ่งจะคิดค่า Green Fee ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของค่า Green Fee ปกติตามข้อ 2.2 ได้ จะต้องเป็นบริการท่องเที่ยวแบบเหมา (Package Tour) ซึ่งคิดค่าบริการที่พัก อาหาร และบริการอื่นๆ รวมทั้งค่า Green Fee ไว้ด้วยกัน และการให้บริการที่พัสดังกล่าวจะต้องเป็นการจัดให้พักในห้องพักซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณสนามด้วย

2.3 กรณีรายรับไนท์คลับ และดิสโก้เธค คือ

- รายรับของสถานที่สำหรับดื่มกินและเต้นรำ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือใช้เครื่องเสียง หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

2.4 กรณีรายรับสถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด คือ

- รายรับของการให้บริการอาบน้ำหรืออบตัว และนวด โดยมีผู้ให้บริการ

2.5 กรณีรายรับกิจการโทรคมนาคม คือ

- รายรับจากการให้บริการโทรศัพท์ภายในประเทศ
- รายรับจากการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ เฉพาะในส่วนที่เป็นรายรับภายในประเทศ

3. กรณีสินค้านำเข้า ม.8 (3)

มูลค่า = ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้า + อกรขาเข้า + ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย
การส่งเสริมการลงทุน + ภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดใน พ.ร.ฎ. แต่ไม่
รวมถึง VAT + ภาษีสรรพสามิต + ภาษีเพื่อมหาดไทย

ดังนั้น ภาษีสรรพสามิต = (มูลค่า ดังกล่าว) × อัตราภาษีสรรพสามิต

หรือสูตร

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \frac{(\text{C.I.F} + \text{อกรขาเข้า} + \text{ค่าธรรมเนียมอื่นไม่รวม VAT}) \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต})}$$

4. กรณีตัดแปลง

ผู้ตัดแปลง ม. 144 เบญจ

มูลค่า = มูลค่าจากการตัดแปลง โดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานตัดแปลง บวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์
หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำๆ ตามที่อธิบดี
กำหนด ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการ
ตัดแปลงรถยนต์และค่าวัสดุอุปกรณ์ ตามมาตรา 144 เบญจ ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2547
และฉบับลงวันที่ 29 มิถุนายน 2554

ดังนั้น ภาษีสรรพสามิต = มูลค่าดังกล่าว × อัตราภาษีสรรพสามิต

ข้อสังเกต กรณีมูลค่า การเสียภาษีรถยนต์ตัดแปลงดังกล่าวนี้ กฎหมายมิได้กำหนดให้รวมถึง
ภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระ ฉะนั้น จึงไม่มีการคำนวณภาษีโดยวิธีใช้สูตรแต่อย่างใด

การคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่า ?

ประเด็น

เมื่อใด จึงใช้สูตร หรือ ไม่ใช้สูตร ในการคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่า ?
สำหรับ กรณีสินค้าผลิตในราชอาณาจักร และกรณีสถานบริการ

๐ การคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่า กรณีสินค้าผลิตในราชอาณาจักร

ภาษีสรรพสามิต = มูลค่า × อัตราภาษีสรรพสามิต

หรือสูตร

$$\text{ภาษีสรรพสามิต} = \frac{\text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต})}$$

โดย มูลค่า คือ ราคาขายที่รวมภาษีสรรพสามิตและภาษีเพื่อมหาดไทยที่พึงต้องชำระ

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง มูลค่า ก็คือ ราคาที่รวมภาระภาษีสรรพสามิต และภาษีเพื่อมหาดไทยแล้ว
ซึ่งจะเป็นราคาขายก่อนรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม นั่นเอง

ดังนั้น หากทราบราคาขายสุทธิที่รวม VAT (ภาษีมูลค่าเพิ่ม) แล้ว ก็ใช้ราคาดังกล่าว หัก VAT ออก ก็คือ มูลค่าสินค้าตามกฎหมายสรรพสามิตนั่นเอง ซึ่งเป็นราคาที่รวมถึงภาระภาษีสรรพสามิต และภาษีเพื่อมหาดไทยแล้ว ฉะนั้น จึงคำนวณภาษีโดยไม่ต้องใช้สูตรข้างต้น แต่ให้คำนวณภาษีสรรพสามิตได้ ดังนี้

โดย

ภาษีสรรพสามิต = มูลค่า × อัตราภาษีสรรพสามิต

แต่! ถ้าหากยังไม่ทราบราคาดังกล่าวหรือราคาขาย ซึ่งจะพบในกรณีผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเริ่มจะเข้าสู่ระบบภาษีสรรพสามิต ที่ยังไม่สามารถตั้งราคาโดยรวมภาษีที่พึงต้องชำระ แต่ทราบแต่ราคาที่ยังไม่รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระ (คือต้นทุน + กำไร เท่านั้น) ก็ขอให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีสรรพสามิต (พวกเรา) แนะนำต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้คำนวณภาษีโดยวิธีใช้สูตร

$$\text{จากสูตร ภาษีสรรพสามิต} = \frac{\text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมที่ยังไม่รวมภาษี} \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต}}{1 - (1.1 \times \text{อัตราภาษีสรรพสามิต})}$$

และ

หากต้องการทราบ มูลค่า ของสินค้า ก็ให้หา มูลค่า ได้จาก...

$$\text{มูลค่า} = \text{ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม} + \text{ภาษีสรรพสามิต} + \text{ภาษีเพิ่มเติมไทย}$$

ซึ่งมูลค่าดังกล่าวนี้ ก็คือ ราคาขายที่รวมภาระภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระแล้ว

หรือ \Rightarrow เป็นราคาขายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อนรวม VAT (ภาษีมูลค่าเพิ่ม) นั่นเอง

การปิดเศษของบาท
และเศษของหนึ่งสตางค์



ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 17)

เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติของ
คณะรัฐมนตรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ออก
ประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเว้นภาษีสรรพสามิตแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเฉพาะเศษของบาทจากการคำนวณภาษี

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2533

ประมวล สภาวสุ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 107 ตอนที่ 114 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2533)

พระราชบัญญัติ

จัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. 2527

มาตรา 4 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเสียภาษี
สรรพสามิตเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษี

ภาษีสรรพสามิตที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปิดทิ้งได้

การลดหย่อนภาษี มาตรา 101

1. ตาม ม.101 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 24 (พ.ศ.2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนได้ ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2534 ได้กำหนดสินค้าไว้ 2 ประเภท ได้แก่
 - 1) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
 - 2) รถยนต์
2. ตาม ม.101 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 30 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนได้ ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2540 ได้กำหนดสินค้าเพิ่มขึ้นอีก 2 ประเภท ได้แก่
 - 3) เครื่องไฟฟ้าประเภทเครื่องปรับอากาศ
 - 4) รถจักรยานยนต์
3. ตาม ม.101 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 31 (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนได้ ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2541 ได้กำหนดสินค้าเพิ่มขึ้นอีก 1 ประเภท ได้แก่
 - 5) แบตเตอรี่
4. ตาม ม.101 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 37 (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนได้ ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2548 ได้กำหนดสินค้าเพิ่มขึ้นอีก 1 ประเภท ได้แก่
 - 6) เครื่องดื่ม

หมายเหตุ ผู้ประกอบการ ตาม 1 2 3 และ 4 ต้องยื่นคำร้อง และปฏิบัติตามประกาศ กรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ว่าด้วยการลดหย่อนภาษีสำหรับ สินค้าที่ผลิตขึ้นจากสินค้าที่ได้เสียภาษีสรรพสามิตแล้ว ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2547 และ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง วิธีการ และเงื่อนไข ว่าด้วยการลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้า ที่ผลิตขึ้นจากสินค้าที่ได้เสียภาษีสรรพสามิตแล้ว (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2548

เบี้ยปรับ และ เงินเพิ่ม มาตรา136, มาตรา137, มาตรา 138

- ม. 136** ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณี และตามอัตรา ดังต่อไปนี้
1. กรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้หรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีก 2 เท่าของเงินภาษี
 2. กรณีได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีก 1 เท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไป

- ม.137** ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใด ไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้นเงินเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

- ม.138** เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (กฎกระทรวงฉบับที่ 29 (พ.ศ.2536) ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2536)

